

i 1897 efter meget varm Anbefaling fra Skovvæsenets, navnlig fra vedkommende Overførsters Side, medens Landbrugsministeriet stillede sig ret tvivlende til dette Spørgsmaals Løsning paa den Maade, som er sket. — Med Hensyn til en Forsøgsstation paa Fyn udtalte den ærede Ordfører Ønsket om, at der kunde ske nogen Besparselse i den Bevilling, der er foreslaaet til Opførelse af de ny Bygninger ved Stationen. Jeg skal gerne have min Opmærksomhed henvendt derpaa og gøre, hvad der overhovedet kan gøres i den Retning, men jeg maa dog erindre om, at de Forsøg, som det er planlagt at udføre paa denne Station, Gødningsforsøg og Forsøg med Frøavl, efter min Mening ville nødvendiggøre baade gode, store og rummelige Bygninger, og Hovedsagen er dog ogsaa, at vi faa opført denne Station solidt og godt og saaledes, at der ikke senere skal vise sig at være Mangler, der kunne medføre yderligere Udgifter for Staten. Jeg skal gerne gøre, hvad der kan gøres, for at der kan spares noget i de, jeg tror, 37,000 Kr., der ere foreslaaede til de ny Bygninger. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Oprettelsen af en ny Forsøgsstation i Jylland skal jeg sige, at jeg havde tænkt mig, at dette Spørgsmaal kunde være udskudt i nogle Aar. Jeg havde tænkt mig, at naar vi nu fik oprettet en Station paa Fyn, kunde der hengaa nogen Tid, før vi skride til at opføre en Forsøgsstation i Jylland. Imidlertid blev her ved Finanslovens første Behandling i Efteraaret udtalt stærke Ønsker, og jeg skal indrømme, det synes mig ogsaa ret godt begrundede Ønsker om ogsaa at faa en ny Station i Jylland. De samme Ønsker ere komne frem under Forhandlinger mellem Finansudvalget og mig, og der er tillige fra Landboforeninger i Vestjylland fremkommet Andragende om, at en saadan Forsøgsstation snarest muligt maatte blive oprettet. Jeg skal derfor i Betragtning af den Stemning, der synes at være for Løsningen af dette Spørgsmaal, sætte Undersøgelser i Gang. Jeg skal foranledige, at Planteavlsudvalget kommer til at overveje Spørgsmaalet, forhaabentlig ved Samarbejde med de vestjyske Landboforeninger; men at naa at faa dette Spørgsmaal afgjort i Aar, det anser jeg for at være ganske umuligt.

Jeg har saa kun tilbage at omtale et Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Bekæmpelse af Bipesten. Dette Spørgsmaal blev jo fremdraget ved Finanslovens 1ste Behandling af det ærede Medlem for Vordingborg (Carl Hansen), og jeg har senere

haft Lejlighed til at indhente nærmere Oplysninger derom. Jeg skal nu kun sige om denne Sag, at til 3die Behandling af Finanslovsforslaget vil der komme til at foreligge et Ændringsforslag om et ekstraordinært Tilskud af 1,000 Kr. til Danmarks Biavlforening, saaledes at denne kan blive sat i Stand til at foretage et Arbejde, der gaar ud paa at bekæmpe denne for Bierne farlige Sygdom. Mere har jeg ikke at sige om dette Spørgsmaal og tror nu at have omtalt de Ting, som der for mig var Anledning til at opholde mig ved.

Ole Olsen: Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) besværede sig over, at det ikke havde været ham muligt at faa Oplysninger indhentede angaaende Forskudsforeningerne. Jeg kan berolige det ærede Medlem med, som ogsaa blev gentaget af den ærede Landbrugsminister, at Forskudsforeningerne ere jo byggede fuldstændig paa den almindelige Valgret. Det er Forskudsforeningerne, der gøre Indstilling til Amsraadene om Valget af Formand. Det er Medlemmerne, som selv vælge Bestyrelsesmedlemmer. Ved Oprettelsen af den Forskudsforening, jeg er Formand for, blev optaget alle de Husmænd, der begærede sig optagne, og for øvrigt ogsaa alle de andre Jordbrugere, der begærede sig optagne i Foreningén. Vi have fremdeles optaget alle de Medlemmer, der have begæret sig optagne i Foreningen, trods det, at vi have maattet gaa langt ud over det Antal Medlemmer, det Antal Køer, vi havde faaet Penge til fra Statens Side. Vi have aldrig nægtet Optagelse af nogen Husmand. Derimod have vi nægtet Optagelse af større Jordbrugere. Vor Forening tæller Medlemmer fra Husmænd med 1 Ko op til større Jordbrugere med 50 Køer, og vi have aldrig nægtet Optagelse af noget Medlem af de mindre Jordbrugere. Derimod have vi sat en større ud, og dette var foranlediget ved, at denne Mand var bleven Københavner — der have vi altsaa begaaet noget Københavneri. Sagen hang saaledes sammen, at vedkommende Mand den Gang var Ejer af en Gaard i Forskudsforeningens Virkekreds, men at han bor i København og nu paa en Maade har forpagtet Gaarden ud til sin Svigersøn. Vi mente da ikke, at det var paa sin Plads, at en saadan Mand, der boede i København, nød godt af Forskudsforeningens Midler. Dette kun som en kort Meddelelse for at berolige det ærede Medlem.